

тели. Апостолски ученици се наричали началници-тъ на въроисповедание-то — на Черкова та имъ; тъ оставяле собственинитъ си имена и се именували съ имена та на апостолски ученици, както: Титъ, Тимотей, Тихикъ и така нататъкъ. Пастири и учители биле началници-тъ на отдѣли-тъ павликянски общини; тъ се наричали и спътници. Павликянски-тъ началници немале никаква иерархическа власть, както иматъ сегашни-тъ наши духовни началници, нъ само поддържале единство то между върни-тъ (павликяне-тъ). Богуслужение-то на павликяне-тъ се състояло отъ проповѣдь и молитви; тъ немале храмове, ами се събирали иа молитва въ обикновенни къщи, които наричали молитвени домове. Павликяне-тъ не почитали кръстъ-тъ, икони-тъ и моци тъ на светци-тъ; тъ отхвърляле тайнства-та и всички обреди, постение-то и иночество-то, защото немале никакво значение за спасение-то. Павликяне-тъ живѣле умѣренно. Както всички-тъ хора, така и павликяне-тъ се жениле; имале жени, дѣца, плодили се и множили се; тъ се отнасяле съ уважение къмъ брака. За основа на въроучение-то си, тъ имале Свето-то Писание, и особенно посланията на апостола Павелъ. Павликяне-тъ се признавале за ученици само на Иисуса-Христа и на апостола Павелъ⁽²³⁾, на които напълно испълняватъ заповѣди-тъ.

Павликянска-та ересъ много захванала да се разпространява, та правителство-то почижло жестоко да гони павликяне-тъ, обаче тъ постоянноствувале на убѣждения-та си. Макаръ негови-тъ въроисповѣдни убѣждения и да биле сходни съ ония на павликяне-тъ, прѣзъ 8-я вѣкъ гръко-византийски царь Константинъ Копронимъ, нарѣченъ иконоборецъ, преселилъ доста павликяне изъ градове-тъ Теодосиополъ и Мелетинъ (у Армения) въ Тракия за да пазятъ тая страна на държавата отъ навлѣзванието на бѫлгари.

(23) Поради това, още въ Армения православни-тъ захвалиле да наричатъ павликяне послѣдователи-тъ на Константина Самосатски, защото тия послѣдни-тъ проповѣдале, че тѣхна-та вѣра била основана споредъ учение-то на апостола Павелъ. Название-то павликяне имъ останжало още и до-сега, като за опредѣляваните народностъ. Не е вѣрно казваните, че название-то пасликие имъ било дадено поради име-то на нѣкой-си арменецъ Павелъ, роденъ отъ майка манихейка, който разпространявалъ манихейство-то прѣзъ 7-я вѣкъ; това название имъ е дадено поради показани-тъ причини. Сами-тъ павликяне проклинале казания арменецъ Павелъ, не признавале и отричали манихейство-то, като обявявали, че никакви свржъски, нищо общо нематъ съ тая ересъ.